

Ankkurit Upinniemessä ja Lähi-idässä

Taasen oli ankkurijäsenten kera aveciensa aika kokoontua Upinniemelle päättämään tärkeistä eli yhteisistä asioista yleiskokouksen ja jäsentapaamisen merkeissä. Tällä kertaa ei kokoonnuttu tasakellon lyönnillä, vaan puolenpäivän jälkeisellä puolikkaalla. Sekö sai sitten jotkut huolehtimaan siitä, että eivät ainakaan myöhästy. Hauska puolituntinen sujui kuitenkin mainiosti puukasarmien kohtaloa ja vanhoja tapoja sekä sattumuksia kerratessa.

Ruokailun itsepalvelumaksurobotit herättivät itse kullekin hilpeyttä ja tuskaa, mutta henkilökunnan ystävällisellä avustuksella kaikki taisivat saada ainakin jonkinlaisen maksun hoidettua syömisestään. Onneksi ruoka oli sitä itteänsä eli maittavaa ja mittavaa.

Elokuvasalin osuus aloitettiin Rannikkojääkärikillan puheenjohtajan resotmest Harri Koposen pitämällä esitelmällä Lähi- idästä. Historiasta, taustoista ja nykytilanteesta. Kokonaisuus oli Harrilla hanskassa ja selkeästi hän pystyi sen meille kertomaan. Varsinainen alustus oli mielenkiintoinen ja hänelle esitetyt kysymykset valottivat alueen tilannetta kaikessa lohduttomuudessaan lisää. Kummallakaan ei myöskään ollut kiirettä; Harrilla eikä yleisöllä ja hyvä niin.

Sanotaan, että tieto lisää tuskaa, mutta ymmärrys helpottaa. Ei helpottanut. Mutta mikäs toinen kulttuuri on toista tuomitsemaan, vaikka olisi asioista syvästikin eri mieltä eikä toista aina ymmärtäisikään.

Välttämättömänä pahana oli tietenkin yleiskokous, joka päästiin aloittamaan, kun analogia korvasi digitalian ja nuija korvasi nuijan, joka oli unohtunut kotiin.

Aluksi nousimme hyvien tapojen mukaan muistamaan poisnukkuneita ankkuriveljiämme. Lukuisa joukko oli keskuudestamme poistunut. Niin iäkkäämpiä kuin nuorempiakin. Elämän kiertokulku on vain hyväksyttävä, mutta heitä muistakaamme.

Varsinaisten asioiden käsittely aloitettiin ja ääni kuului ilmeisesti kaikille, koska takarivikin osallistui keskusteluun ja päätöksentekoon. Vaikka yleiskokouksen voisi luulla olevan pelkkä läpihuutojuttu, varsinaisista asioista myös keskusteltiin ja vaihdettiin näkemyksiä. Toimikunta sai seuraavaksi kahdeksi vuodeksi suunnitelman ja kokousväki kehotuksen osallistua toimintaan keksimällä ja lähettämällä toimikunnalle ideoita ja toiveita, kun niitä eteen sattuu tahi mieleen juolahtaa.

Ilahduttavasti saimme toimikuntaan kaksi uutta ja "nuorta" jäsentä: Teemu Kujanpään ja Keijo Pulliaisen. Tervetuloa. Samalla vapautimme rintamavastuusta Aaro Hussin ja Vesa Takalan. Kiitokset heille. Aaro Hussihan oli toimikuntamme yksi perustajajäsenistä ja samalla viimeinen yhdistyksemme jäsen, joka on ase kädessä ylittänyt valtakunnan rajan (1956).

Kokouksen jälkeen tehtävät jaettiin ja marssikäsky annettiin: "Jalkamiehistä ja -naisista huolehditaan, Sotkusta haetaan täydennystä, kahvit ja grilli valmiiksi ja lähtiessä valot sammutetaan".

Osa ei ehtinyt saunalle saakka, vaan muut tehtävät veivät mennessään. Niille, jotka saunalle asti pääsivät, oli tarjolla lämmintä säätä, tuttua maisemaa, tarjoilua ja varsinkin hyvää seuraa.

Ensin perillä Helena Rajasaari, Lea Karppanen ja Sisko Salomaa tarkastivat maisemat sekä sen, että meillä on molemmat ankkurit tallella.

Ja sen jälkeen tarkastettiin ulkoalueet, jotka valmisteluosasto oli käynyt kunnostamassa ennen tilaisuutta.

Kelpasi.

Kiivas ei ollut kilpailu
makkaroiden ääreen. Luotto
niiden riittävyteen oli kova.
Eikä tänäkään vuonna kukaan
ilman jäänyt.

Jotkut sentään välttelivät
jonottamista ja aloittivat
jälkiruusta.

"Alkupalat, pääruoka, jälkiruoka.
Se on se mikä miehen tiellä
pitää ja auttaa jaksamaan".

Mutta viisauksista vanhin
johdatti kokeneimmat suoraan
pitopöytäan.

"Kaiken pitää olla käden
ulottuvilla. Ja jos ei ole, niin
nuorempi hakee".

Atte ja Tuula Kainulainen
rytmittivät kahvin juontia,

Tarmo Salmen vastatessa lämpimän ruuan jakelusta.

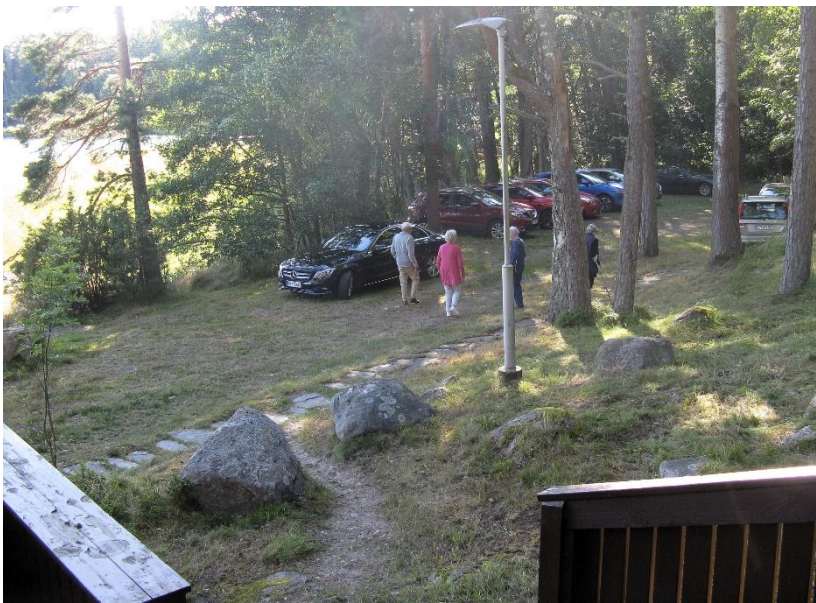
"Otinko ensimmäisenä vai viimeisenä?
En muista, mutta hyvää tämä on".

Sää suosi meitä
aikaisempien vuosien
takaa ja siksi väki
viihtyikin yhdistyksen
saunan terassin puhtailla
penkeillä.

Ja hyväkö meidän oli jälleen kerran olla Kasinokuja 44:ssä, toistemme seurassa.

Pois lähdettäessä vielä viimeinen silmäys meihin. Ankkureihin.

Kiitokset kaikille päiviin osallistuneille. Hyvää loppukesää teille kaikille.

T. Ankkurijäsentoimikunta